

SZAUER ÁGOSTON

Független vonalak

*Az a csoportkép ott a lépcsőn.
Aztán a szálak szétszaladnak,
ha követnéd is őket, későn.*

*Nem hinnéd, szinte annyi elég,
a filmszalag míg tovább ballag,
ahogy fordul a fogaskerék*

*mindegyikük történetében,
és hallgatod majd, hogy mik vannak,
mint a felnőtt szobában régen.*

Éter

*Virágok lelke,
kósza illatuk,
zizegő réten
zsálya és kakukk-*

*fű. Álmos pipacs –
vagy e nyár olyan...
Még ismerősek.
Szállnak vékonyan,*

*elnyúlnak messze,
hosszú szellemek,
míg itt a szirmuk
némán megremeg.*